

Afslutning. Jeg skal da ikke komme ind paa en Omtale af de usømmelige og upassende personlige Angreb, der har fundet Sted paa Ministre; de er jo ogsaa allerede blevet udførligt omtalt. Jeg skal heller ikke ved denne Lejlighed komme ind paa de Fortilfælde, der kan være; ved et historisk Tilbageblik vil man sikkert kunne finde Fortilfælde under en hvilken som helst Regering her i Landet, der har været i en lignende Situation; det er jeg ganske vis paa. Da disse stærke, personligt farvede Angreb jo særligt er fremkommet i det konservative Folkepartis Presse, vil jeg ogsaa gerne ligesom Finansministeren udtale, at det har været mig en Glæde, kan jeg sige, at Repræsentanten for dette Parti (Foss) ved denne Lejlighed har udtalt sig saa maadeholdent.

Tillid — Tillid — ja det er overhovedet en vanskelig Sag at have Tillid til politiske Modstandere. Men det er heller ikke nødvendigt. I det politiske Liv kan man ikke forlange, og ingen forlanger eller venter at finde Tillid hos sine politiske Modstandere (*Ellinger*: Jo). Nej, nej. Det er rene Forvrængninger, der her finder Sted; og naar man indvender dette mod mig, bliver jeg nødt til endnu at bemærke, at det er overhovedet kun ved en villet Underkendelse af de Hensyn, det er nødvendigt at vise overfor en fremmed Stat, at disse Beskyldninger kan fremkomme. Jeg lægger ikke videre Vægt paa dem, og jeg vil kun gentage, at det har været mig en Tilfredsstillelse, at det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) udtalte sig saa maadeholdent.

Formanden: Folketingsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Slebsager: Den højtærede Udenrigsminister henviste i sit Svar til mig til sine Udtalelser i det fortrolige Rigsdagsmøde. Dette kan være udmærket godt, men den højtærede Minister vil i sine Udtalelser i det fortrolige Rigsdagsmøde finde, at han med Hensyn til den internationale Risiko, som er forbundet for os ved, at beholde Øerne, henstillede til Medlemmerne af begge Rigsdagens Ting ikke at udtale sig offentligt om dette Spørgsmaal og anbefalede at tie derom, idet det ikke vilde være heldigt at omtale den internationale Risiko offentligt. Saaledes opfattede vi ham i hvert Tilfælde. Hvad sker saa i Dag? Det er det Punkt, som den højtærede Udenrigsminister ved Fremsættelsen af sit

Forslag i ganske særlig Grad lægger Vægt paa! Og det er det Punkt, som den højtærede Finansminister i sit supplerende Foredrag i endnu mere udpræget Grad lægger Vægt paa! Jeg for mit Vedkommende kan ikke se rettere, end at Ministeriet derigennem tilsigter at skabe den Tvangssituation, under hvilken vi skal gaa til Salg af Øerne. Med Hensyn til Sagens Realitet er jeg fuldkommen enig med det ærede Medlem fra Ringkøbing, der har talt som Ordfører for mit Parti, men det Punkt, jeg her har fremdraget, ønsker jeg at sætte Fingeren paa overfor den højtærede Minister, da jeg var til Stede ved det fortrolige Møde, hvad det ærede Medlem fra Ringkøbing ikke var. Det er et meget væsentligt Punkt, og jeg spørger atter Ministeren: Hvad er Aarsagen til, at Ministeriet her synes at have skiftet Standpunkt? Er det blevet nødvendigt eller ønskeligt for Ministeriet at hidføre en Tvangssituation med Hensyn til Salget, eller er det Meningen, at Ministre maa have Lov til at tale offentligt om Ting, medens det blot er Rigsdagsmændene, som skal tie stille?

Formanden: Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

J. C. Christensen: Idet jeg forbeholder mig i øvrigt at bede om Ordet i Anledning af de Taler, vi har hørt, skal jeg straks til den højtærede Udenrigsminister bemærke, at den højtærede Udenrigsminister ingen Grund har til at bebrejde mig, at jeg ikke udtrykkelig sagde til ham, at denne Sag maatte behandles af en ny Rigsdag. Thi den højtærede Udenrigsminister vil vist erindre, at vi under Samtalen ogsaa kom ind paa at tale om nye Valg og om Grundlovens Ikrafttræden — det var nemlig paa et Tidspunkt, inden Ministeriet havde skiftet Standpunkt i saa Henseende —, og han anførte sine Grunde for, hvad Fare der kunde være ved nye Valg, medens jeg anførte mine Grunde for at gaa til nye Valg og til den nye Grundlovs Ikrafttræden. Under de Omstændigheder kunde han dog ikke vente, at jeg skulde sige, at denne Sag ikke kunde afgøres uden en ny Rigsdag, idet samtlige Ministre paa det Tidspunkt havde udtalt sig for den nye Grundlovs Ikrafttræden i Lighed med, hvad vi ønskede. Jeg maatte da altsaa gaa ud fra, at i den Henseende vilde der intet være i Vejen. Blev der noget at stemme om med Hensyn til Afstaaelsen af de vest-